

POSTANOWIENIE

Dnia 21 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie **M.M.**

skazanej z art. 286 § 1 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej 21 lipca 2025 r., na posiedzeniu bez udziału stron,

wniosku obrońcy skazanej o wstrzymanie wykonania wyroku

Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 11 października 2024 r.,

sygn. akt II AKa 124/24, utrzymującego w mocy wyrok

Sądu Okręgowego w Krakowie z 28 lipca 2023 r.,

sygn. akt VI K 84/21,

postanowił

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

W kasacji wywiedzionej w sprawie skazanej M.M. obrońca wniósł o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia, nie uzasadniając swojego stanowiska.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Możliwość wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia ma charakter wyjątkowy, jako odstępstwo od reguły wyrażonej w art. 9 § 2 k.k.w., według którego orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia. Od dawna przyjmuje się w judykaturze, że korzystanie z rozwiązania przewidzianego w

art. 532 k.p.k. może mieć miejsce tylko wówczas, gdy charakter zarzutów kasacyjnych wskazuje na oczywistą ich zasadność.

Nie przesądzając ostatecznego wyniku postępowania kasacyjnego, trzeba stwierdzić, że zawarta w kasacji obrońcy skazanej argumentacja nie jest tego rodzaju, aby można było mówić o ewidentnej wadliwości kwestionowanego wyroku Sądu odwoławczego.

W tej sytuacji, respektując wyrażoną w art. 9 § 1 i 2 k.k.w. zasadę bezzwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, Sąd Najwyższy orzekł jak w dyspozytywnej części postanowienia (art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*).

[WB]

[a.ł.]